

ravnotežja; hotenje ni dobilo v formi jasnega izraza, in vstvarjeno govori o nemoči realizacije; ali so poti krive, ali so moči prešibke. — Na to nam enkrat odgovori najbolje Marin Studin sam.

Drugi del razstave je bila zbirka slik iz privatne lasti; starejša nemška, nizozemska in italijanska šola. Ako bi se slične zbirke sistematično razstavljale, bi se dalo ugotoviti mnogo del starih šol muzealne in umetniške vrednosti. Že ta prva razstavljena zbirka je obsegala nekaj dobrih umetnin, ki so nudile umetniški užitek in budile zanimanje za nadaljnje zbiranje lepih starin.

Joka Žigon:

Iz cikla: **Inter arma.**

Ob Piavi.

Breznolčni dnevi, moreče noči,
onemogle roke, kloneče glave,
obupana srca, kalne oči
in žejna usta . . . Piave, Piave!

V zakopih pešec v pismo strmi.
„Moj ljubi sin, stotere pozdrave —“
Presekan zrak, grom, zemlja ječi —
vojakove prsi krvave.

Breznolčni dnevi, moreče noči,
onemogle roke, kloneče glave,
obupana srca, kalne oči
in žejna usta . . . Piave, Piave!

